

Ordinace.cz, 23. 10. 2017

Nebojte se Vojtovy metody!

23. října 2017, Redakce Ordinace.cz | přečteno: 154x

Vojtova metoda neboli metoda reflexní lokomoce představuje diagnostický a léčebný postup, jehož autorem je dětský neurolog prof. MUDr. Václav Vojta, DrSc. Používá se k terapii hybných poruch od narození až do dospělého věku. V současné době tvoří nedílnou součást moderních fyzioterapeutických postupů v neurologii, traumatologii a ortopedii u dětských i dospělých pacientů. Jak terapie probíhá a kdy je vhodné s ní začít?

foto: whutterstock.com

Terapie pomáhá dětem i dospělým

Vojtova metoda neboli metoda reflexní lokomoce představuje diagnostický a léčebný postup, jehož autorem je dětský neurolog prof. MUDr. Václav Vojta, DrSc. Používá se k terapii hybných poruch od narození až do dospělého věku. V současné době tvoří nedílnou součást moderních fyzioterapeutických postupů v neurologii, traumatologii a ortopedii u dětských i dospělých pacientů. „Při terapii touto metodou jsou terapeuty stimulovány určité aktivační zóny na těle pacienta v jasné definovaných výchozích polohách – na zádech, na boku, na břiše a dalších. Touto stimulací dochází k vysílání podnětů do mozku, které u lidí v jakémkoliv věku a nezávisle na vůli aktivují dva vrozené pohybové komplexy: reflexní plazení a reflexní otáčení. V těchto pohybových komplexech jsou obsaženy všechny základní prvky lidského pohybu vpřed. Cílem Vojtovy terapie je ovlivnit centrální nervový systém tak, aby pacienti mohli použít hybné programy, které kvůli své poruše dosud nemohli využívat. V ideálním případě by se efekt terapie měl projevit ve zlepšení spontánního pohybu a držení těla,“ uvádí Mgr. Ivana Slavíková, fyzioterapeutka z Rehabilitační ambulance Nemocnice Mělník.

Důležité je její včasné zahájení

Nejčastěji bývá Vojtova metoda indikována dětským lékařem, neurologem či ortopedem a je plně hrazena zdravotními pojišťovnami. Zeela zásadní je včasná diagnostika a zahájení terapie u novorozenců se známkami nefyziologického vývoje nebo hybnými poruchami. Čím později se totiž s terapií začne, tím větší může mít porucha následky.

„Vojtova metoda se nesmí provádět například u akutních horečnatých stavů, u závažných procesů, při osteoporóze, v těhotenství, u těžkých mentálních stavů a při některých dalších zdravotních omezeních,“ doplňuje Mgr. Ivana Slavíková.

„Pokud dítě nemá k dispozici normální motorku (ideální pohybové modely), pak používá náhradní (abnormální) motonkové modely. Tyto náhradní pohybové modely se častým používáním fixují a mohou znemožnit nástup normální motorky. Fixace náhradních pohybových modelů začíná

již v 6. týdnu života a vrcholí ve 3. trimestru, tedy v 7–9. měsíci věku dítěte. Mají-li tedy rodiče určité pochybnosti a chtějí se ujistit, zda probíhá psychomotorický vývoj jejich dítěte ideálně, mohou také například přijít na placenou konzultaci k fyzioterapeutovi bez poukazu od lékaře,“ vysvětluje Mgr. Ivana Slavíková.

Jak terapie probíhá?

Terapii vede speciálně vyškolený terapeut, který má absolvovaný certifikovaný vzdělávací kurz Aplikované vývojové kineziologie podle Vojty. Ten dítě vyšetří, stanoví hlavní problém jeho současného stavu a vytvoří cíl terapie. Rodiče rovněž zaučí v technice provádění této metody, kdy jim cviky názorně předvede a vysvětlí. „Rozhodující rolí při aplikaci Vojtovy metody sehraje právě rodiče. Ti jsou jejími hlavními vykonavateli, kteří ji s dítětem provádějí několikrát denně v domácím prostředí. Nezbytnou součástí terapie jsou pravidelné kontroly u terapeuta, který zajišťuje přesné provádění terapeutického programu a v případě problémů ho upravuje,“ zdůrazňuje Mgr. Ivana Slavíková.

Vojtova metoda neboli

Vojtova metoda je maximálně účinná terapie, zároveň však pro kojence a malé děti nezvyklá a velmi namáhavá. Častokrát se tak stává, že především u kojenců může být aktivovaný stav během terapie doprovázen pláčem. „Pokud se Vojtova metoda provádí správně, nesmí vznikat bolest. Děti většinou pláčou při terapii z jiných příčin. Jednak musí podat určitý výkon, musí se tedy namáhat, cítí se třeba nepohodlně v zaujaté poloze, také provádějí pro ně nezvyklé pohyby anebo prostě chtějí v dané chvíli dělat něco jiného. Rodiče by proto neměli zapomínat na to, že především pro kojence představuje pláč důležitý výrazový prostředek, pomocí kterého v tomto období komunikují. Neumí jinak svému okolí sdělit, že se jim něco nelíbí. Bývá pravidlem, že po krátké době, kdy si kojenci na terapii přivyknou, už není pláč tak intenzivní a v přestávkách při jejím provádění i po ní se rychle uklidní,“ uzavírá Mgr. Ivana Slavíková.

